

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülke tarımı ve hayvancılığı sürekli gerilemekte ve bu durum ülkemizi net ithalatçı konumuna getirmektedir. Ülke nüfus hızının artışına karşın et ve süt üretimi orantılı olarak artmamaktadır. Durum bu şekilde devam ederse ülke insanımızın hayvansal protein açığı artacaktır.

1980'li yıllarla başlayan ithal hayvan furyası büyükbaş hayvancılığımıza darbe vurmuş. Kalitesi ve döl verimi çok düşük olan bu ithal hayvanlarla ülkemizde hiç görülmeyen IBR hastalığı ülkenin her yönüne yayılmıştır.

Özelleştirme furyası sonucu EBK,SEK ve YEM SANAYİ ile ilgili kuruluşlar kapatılmış. Ülke hayvancılığı kaderiyle baş başa bırakılmıştır.

Soruların araştırılarak, alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci, TBMM İçtüzüğü'nün 104 üncü ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis araştırması yapılması arz ve teklif ederiz.

- 1- Fahrettin ÜSTÜN – Muğla
- 2- Şevket ARZ – Trabzon
- 3- Ramazan Kerim ÖZKAN – Burdur
- 4- Ali ARSLAN – Muğla
- 5- Gürol ERGİN – Muğla
- 6- Ali Cumhur YAKA – Muğla
- 7- Bülent BARATALI – İzmir
- 8- Mustafa YILMAZ – Gaziantep
- 9- Osman KAPTAN – Antalya
- 10- Nail KAMACI – Antalya
- 11- Mehmet KÜÇÜKAŞIK – Bursa
- 12- Yılmaz KAYA – İzmir
- 13- Osman ÖZCAN – Antalya
- 14- Abdurrezzak ERTEN – İzmir
- 15- Enver ÖKTEM – İzmir
- 16- Algan HACALOĞLU – İstanbul
- 17- İsmet ATALAY – İstanbul
- 18- Ufuk ÖZKAN – Manisa
- 19- Mehmet IŞIK – Giresun
- 20- Mehmet PARLAKYİĞİT – Kahramanmaraş
- 21- Gökhan DURGUN – Hatay
- 22- Mustafa ÖZYURT – Bursa
- 23- Hakkı ÜLKÜ – İzmir
- 24- Kemal SAĞ – Adana
- 25- Halil TIRYAKI – Kırıkkale
- 26- Uğur AKSÖZ – Adana
- 27- Oya ARASLI – Ankara
- 28- Atilla KART – Konya
- 29- Sedat PEKEL – Balıkesir
- 30- Erdal KARADEMİR – İzmir
- 31- Vezir AKDEMİR – İzmir
- 32- Mustafa GAZALCI – Denizli
- 33- Hasan GÜYÜLDAR – Tunceli
- 34- Mehmet S. KESİMOĞLU – Kırklareli

GEREKÇE

Hayvancılık sektörü, beslenmenin yanında ulusal sanayiye hammadde sağlamasıyla önemlidir. Et, Süt, deri gibi hayvansal maddeleri işleyen giyim, gıda sanayi kolları hayvancılığa bağımlıdır. Bu ürünlerin yerini tutacak hammaddeler, özellikle gıdalar başka kaynaklardan karşılanamaz.

Hayvancılık sektöründe makine, enerji, akaryakıt ve döviz girdileri, diğer sektörlerle göre oldukça düşüktür.İşsizlik sorununun çözümünde en ucuz istihdam maliyetine sahip sektör hayvancılık sektörüdür.

Yukarıda sayılan nedenlerden dolayı hayvancılık, toplumların vazgeçemeyeceği üretim biçimlerinden biridir.

Hayvancılık sektörünün en önemli sorunu ise yem sorunudur. Sektörün girdilerinin yaklaşık %70'ini yem oluşturur.

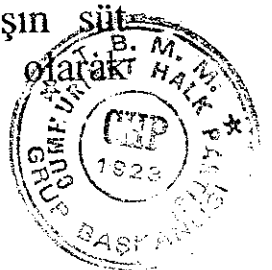
Ülkemizin hayvan varlığına göre hesaplandığında 30 milyon ton civarında kaba yem açığı vardır. Ay çiçeği, soya, mısır gibi tane yemlerde dışa bağımlıyız. Tarım alanlarında yem bitkisi ekiliş alanları daha %5'ler seviyesinde oysa iyi bir hayvancılık için tarım alanlarının en az %30-40'ında yem bitkisi üretmemiz gerekiyor.

Yıllardır özelleştirilen SEK, EBK ve YEM SANAYİNİN ardından, meraların tahribi ve meraların amacının dışına çıkarılması hayvancılığın tamamen yok olmasına neden olacaktır.

Suni Tohumlama uygulamalarını dünyada 2. ülke olarak başlamanıza rağmen uygun olmayan tohumların kullanılmasıyla genetik ilerleme istenen düzeye çıkarılamamıştır.

Özellikle 1980’li yıllarla başlayan ithal hayvancılık politikaları onca döviz kaybına neden olmuş, Getirilen hayvanların çoğu kesime sevk edilmiştir.

Son dönemlerde yem fiyatlarının çok artmasına karşın süt fiyatlarının gerilemesi hayvancılık için ciddi sorun olarak görülmektedir.

Türkiye’de 1980-2005 yılları arasında büyükbaş hayvan sayısı azalmıştır.

Çeşitli hayvan hastalıkları üretimi olumsuz etkilemektedir.Şap, tüberküloz, brucelloz gibi salgın hayvan hastalıkları hala endemiktir.

Hayvan kaçakçılığının önlenememesi ve hayvan hareketlerinin yeteri ölçüde kontrol altına alınamaması bu hastalıklarla mücadeleyi zorlaştırmakta ve yayılmasına da neden olmaktadır.

Terör, göç, hayvancılık politikaları ile Tarım ve Köyişleri Bakanlığında uygulanan “reorganizasyon” adı altındaki teşkilatlanmada ülke hayvancılığı ve tarımını olumsuz etkilemiştir.

Türkiye Çayır-Mera varlığının yaklaşık üçte biri Doğu Anadolu bölgesinde yer almaktadır. Hayvan varlığı ve verimi açısından istenen alınamamakta bölge için Organize Hayvancılık bölgeleri oluşturulamamakta bu da bölgedeki olumsuzlukları ve işsizliği etkilemektedir.

Ülkemiz de artan nüfusa paralel olarak hayvansal protein tüketimi yetersiz olup, Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde Organize Hayvancılık Bölgelerinin kurulması hem işsizliği önleyecek hem de ülke ekonomisine katkılar sağlayacaktır. Bölgede trilyonlara mal olabilecek fabrikalar için çalıştırılacak işçi sayısına oranla hayvancılığa verilecek destekler önemli istihdamlar sağlayacaktır.

Konunun parlamento gündemine taşınıp, emine boyuna tartışılması ve kalıcı çözümler bulunması aynı zamanda, ülkemiz iç barışı içinde çok büyük bir önem arz etmektedir.

